

تحلیل شیوه های رویارویی با سکونتگاه های غیررسمی بر اساس تفکر راهبردی؛ نمونه موردی شهر کرج^۱

سمیه زندیه*

مدرس مؤسسه آموزش عالی مازیار، مازندران، رویان، مؤسسه آموزش عالی مازیار، گروه شهرسازی so_zandieh@yahoo.com

۱. چکیده

یکی از چالش های پیش روی شهرهای بزرگ در کشورهای کمتر توسعه یافته، شکلگیری سکونتگاه های غیررسمی است. مشکلات این سکونتگاه ها و شیوه های رویارویی با آن ها از دو منظر قابل بررسی هستند؛ نخست و از نگاه خرد مشکلات درونی پس از شکلگیری این سکونتگاه ها است که به طور مستقیم ساکنان آن ها و در درجه دوم شهر مادر و ساکنان رسمی آن را درگیر می کند و دوم و از نگاه کلان شامل مشکلاتی است که این سکونتگاه ها به عنوان عناصری تحمیل شده در مرکز یا حاشیه شهرها برای شهر مادر ایجاد می کنند و رویارویی با آن ها نیازمند تضمین گیری پیش از شکلگیری آن هاست. این مقاله در پی شناسایی و تحلیل مجموع راه حل های موجود برای رویارویی با مشکل سکونتگاه های غیررسمی در شهر کرج است و در این مسیر به اصول تفکر راهبردی در برنامه ریزی – به عنوان رهیافتی پاسخگو در حل مشکلات پیچیده شهری –، برای تحلیل این شیوه ها رجوع می کند. این پژوهش به لحاظ هدف از نوع تبیینی، و به لحاظ جهتگیری از نوع کارکردی بوده و روش پژوهش در آن روش تحلیل داده های ثانویه با استفاده از روش های کیفی است.

۲. واژگان کلیدی

سکونتگاه های غیررسمی، برنامه توامندسازی، برنامه جامع، برنامه تفصیلی، تفکر راهبردی، شهر کرج

۱. این مقاله بخشی از نتایج پایان نامه کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای نگارنده است که در سال ۱۳۸۸ به راهنمایی سرکار خانم دکتر زهره دانشپور در دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه شهید بهشتی انجام شد.